

VERSLAG WANDELING TREMELO (2 MEI)

Het is in tegenwoordig om alle geplande evenementen rond een bepaald thema te brouwen. Wel voor deze wandeling had ik als thema 'verwondering' voorgesteld. De psycholoog Dijksterhuis schrijft in zijn boek : Verwondering houdt de geest lenig en schudt de kussens van ons brein op. Is dit geen prachtige uitspraak? Bovendien wordt beleving versterkt als je in groep bent, want verbondenheid maakt gelukkig!

Gezien het ongunstige weer, en we het laatste deel van de wandeling oninteressant vonden omwille van het drukke verkeer, hadden we geopteerd voor een kortere versie. Het werd uiteindelijk een makkelijke boeiende wandeling, waarin we volop gelegenheid kregen om alle zintuigen gulzig te verwennen en ons te laten meeslepen door de schoonheid en ongereptheid van de natuur. Enkele ongeplande hindernissen zoals de overvolle parking van het parochiecentrum konden dat geluk niet temperen. In ijltempo werd toestemming gevraagd aan en gekregen van het Rusthuis Damiaan om onze auto's te stallen op de parking van de bezoekers. Ook de druilregen die ons de ganse wandeling ononderbroken zou vergezellen kon het enthousiasme van de 72 wandelaars niet naar een dieptepunt brengen.

Langs een rustig paadje gingen we bijna ongegeneerd rakelings langs een hedendaagse villa, met de zeer toepasselijke naam 'Pony's en pistolets' . In deze landelijke B&B kunnen de gasten heerlijk verpozen tussen het groen met een relaxed zicht op een uitgebreide familie pony's die speels in de weide rondartelden.

Een poel vol levendige bewoners was de eerste interessante kennismaking met de moerassige omgeving. De natuur is nog zo pril en fris dat ongekende buitengeuren verfrissend spannend de neus prikkelden. Een originele boerenbuitengeur die nog steeds niet verkrijgbaar is in chique, dure flaconnetjes.

We wandelden in een rustig tempo langs het Broekveldpad en genoten van de stilte die slechts prettig onderbroken werd door een kwetterend concert van vogeltjes, die ijverig hun broeitijd voorbereidden.

Het door Natuurpunt zeer verzorgde Zegbroek lag er verleidelijk groen en appetijtelijk bij. Dit zegbroek maakt deel uit van het erkend landschap Blaasberg en is een vochtige, oude verveende meander van de Demer. Een bos met een overvloed aan varens, zeggen en door de natuur grillig gevormde bomen heeft toch altijd iets magisch en sprookjesachtig in zich. Het moment bij uitstek om de longen eens volledig vol te pompen met verassend zuurstofrijke gezonde lucht.

We verlieten het stille bos met zijn prachtig verzorgde vlinderpaadjes en volgden het jaagpad langs de Demer richting Werchter. Opmerkelijk hoeveel boeren inmiddels hun jonge gewassen afdekken met zgn. landbouwplastic, een folie die hun gewassen tegen hagel, slagregen en vorst moet beschermen. Ik maakte

mij de stoute bedenking of Groen met al deze plasticen overvloed in vrede kan leven. Boeren en de groenen, het heeft nooit echt geklikt! Wandelen langs het rustig vliedende water is één van mijn favoriete bezigheden. Al mocht het water minstens een metertje hoger peil hebben gehad om een impressionante indruk te maken (regen liefst 's nachts a.u.b.)

De pittoreske Damiaanbrug, richting Keerbergen, lieten we rechts liggen en keken vol eerbied naar het standbeeld van Pater Damiaan die naast het water zijn Tremelo bewaakt. Tremelo blijft terecht fier op zijn grote sociaal voelende held.

Een nagelnieuw bruggetje lag verleidelijk uitnodigend op enthousiaste wandelaars te wachten. We bleven gezapig de meanderende Demer volgen en bemerkten aan de overkant een vrij groot fruitteeltbedrijf. Helaas was het voor geurige bloesems iets te laat, maar de herinnering aan onze vorige geslaagde wandeling in Vissenaken kon dit gemis ruimschoots compenseren.

We vermeden de drukke oninteressante baan en doken weer een veldpaadje in en vormden

zo een kleine lus rond de met jong groen (onder de talrijke plastic!) bevolkte velden.

Nog een klein stukje langs de Demer bracht ons weer op onze startweg naar ons rustpunt Huize De Veuster. Dit is een opvangcentrum voor mensen met een mentale beperking en bijhorende gedragsproblematiek. Hier wordt met de bewoners op een respectabele manier omgegaan en er wordt volledig ingezet om de mensen hun zelfstandigheid te laten behouden of te stimuleren. Met wat hulp van hun begeleiders werden de Duvel en andere dranken stijlvol door hen geserveerd. Ook de verkoop van hun zelf gemaakte confituur, kaarsen, kaarten en andere knutselwerken kon menig wandelaar tot aankoop verleiden.

Volledig akkoord dat de regen een serieuze dwarsligger was, maar zegt de Frank ons niet alle dagen dat er dringend meer water nodig is. Bovendien hebben we beslist 'ons ontspannend klapke' kunnen doen ondanks die vervelende paraplu's. En waren we stiekem niet allemaal dankbaar bij het zien van de minder gelukkig bedeedden in onze maatschappij dat we vooral geen reden tot klagen hebben? Verwondering is niet alleen van het schone intens genieten maar vooral ook durven kijken en openstaan voor een wereld die niet voor iedereen even gelijk is.

Tot de volgende!

Monique Leempoels

Foto's Ernest Vanderheyden. Meer foto's op onze website
www.seniorenkbcleuven.be